

воло ! старъ хайдутино ? Съ пари ли искашъ да ма засленишъ и за пари ли продаде ти дъщеря ми ? Казвай скоро ти черна и ижкленна душо — или ей сега ще та задуша, като едно птиче.

Н Е Й К О.

Защо викашъ бе, Танчо ? Защо са каранъ съ мене, азъ ли съмъ кривъ ? Халилъ-ефенди харесалъ дъщеря ти — зель я, на това азъ ли съмъ кривъ ? Ти знай че Халилъ-ефенди е добъръ турченъ. Той ще облече дъщеря ти съ сукно и коприна. Ако да бѣше други на твоето мѣсто щеше да са радва, че дъщеря му живѣе въ къщата на едно ефенди; а какъ ти си сѣдналъ да са схрдинъ и да са карашъ (Танчо са разстреперва отъ ядъ и гледа на Нейка, като на убийца). Я погледни на гръците, на ерменците, на гюрджините и на черкезите, какъ продаватъ тие своите си дъщери на турските аги. Не са схрди.

Т А Н Ч О. (ядовито).

Мжлчи, старъ дяволо. Не ми кжсай схрдцето ! Проклѣтъ да си ти и дѣцата ти. Да бжде проклѣтъ и твойятъ Халилъ. Проклѣти да сте синца крастави кучета и народопредатели. Де е Халилъ ?